

τῶν *Μουσου-*⁶/λίων ἦσαν κομάτια² 244. ἥγουν διακόσια σαράντα⁷/ τέσσαρα, καὶ τὰ ἐπουλήσαμεν διὰ ἀξλανιὰ 366.⁸/ ἥγουν τριακόσια ἔξηντα ἔξη, καὶ νὰ εἶναι εἰς ἔνδειξιν.

Η εκποίηση από την Κ του εμπορεύματος του αποβιώσαντος εμπόρου εντάσσεται στη μέριμνα που αυτή παρείχε στα μέλη της για τη διατήρηση της συνοχής και την επιβίωση της συσσωματώσεως. Παρατηρούμε ότι η Κ λειτουργεί *ex officio* ως διαχειριστής της κληρονομίας του, ώστε το προϊόν της εκποιήσεως να περιέλθει στους κληρονόμους, τους πιστωτές ή τους συνεταίρους του. Η σχετική πράξη καταχωρίζεται στον κ. για λόγους δημοσιότητας και ασφάλειας.

1. Ενν. του «αμαξιού», το οποίο λαμβανόταν ως μονάδα χωρητικότητας.
2. Από τους κκ. της Κ συνάγεται ότι στη χονδρική πώληση η βασική μονάδα μετρήσεως των υφασμάτων ήταν το *κομάτι* –τόπι–, που διακρινόταν περαιτέρω σε φερτάλι (το $\frac{1}{4}$), μισάδι (το $\frac{1}{2}$) και σε τρανό, με μεγαλύτερο αριθμό πήχεων από ό,τι συνηθιζόταν. Για τη λιανική πώληση χρησιμοποιόταν ο πήχης. Ο αριθμός των πήχεων κάθε *κοματιού* ποίκιλε ανάλογα με το είδος του υφάσματος. Πρβλ. «διατίμηση» με τις κατώτερες τιμές υφασμάτων και νημάτων, π.χ. στα Θ. 28(1690-1691) και 37(1715), ΕΚΣ, σσ. 308-310, 329-331 (βλ. και αν. εγγρ. 15, σημ. 1 και 4).

20

1683/X/10
χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φ 182r
σχ. 19

Πρακτικό. Μαρτυρική κατάδεση για τη σύσταση συντροφίας και για το ύψος του εταιρικού μεριδίου αποβιώσαντος μέλους της Κ. Σύμβαση εταιρείας.

^{9/}

‘Υπόμνημα λα’.

^{10/} Ἐν ἔτει 1683. Ὁκτωβρίου 10. Ἐλδόντ(ος) τοῦ κὺρο Νικο-ll φύλλ. ll¹¹/ λάου Μηρμηλῶνα μετὰ τοῦ Παναγιώτη Μίχου ἐκ Πανη- ll 135. ll¹²/γύρεως Δόλιανης, κατέμπροσθεν τοῦ νῦν Προεστοῦ¹³/ κὺρο Θεοδωρῆ Παγούνη, ἀνέφερεν περὶ τοῦ προανα¹⁴/παυσαμένου Ιωάννου Σαφραντζῆ, τό πῶς ὥντας αὐτοί¹⁵/ εἰς Δόλιανη, δηλονότι ὁ κύρο Νικόλαος Μηρμηλῶνας¹⁶/ μετὰ τοῦ Παναγιώτη Μήχου, ἀνταμώδηκαν μέ εἴναν Γού¹⁷/ναρην ἀπὸ τὸ Βαγενιτη, τό ὄνομα Χρήστον, καὶ ἐμαρτύρη¹⁸/Ιρη]σεν οὔτ(ος) ὁ Χρῆστος, τὸ πῶς τὸν καιρὸν ὅπου ἦτον ὁ¹⁹/ μακαρίτης Ιωάννης εἰς τὴν Πόλιν, καὶ ἐκάμασι συντροφί²⁰/αν μετὰ του Κῶστα Φουντομάλη, καὶ ἔγραψαν τὴν

όμολογίαν²¹/τους ἀνάμεσόν τους, ἔβαλεν σερμιγέν ὁ μακαρίτης ἄσλα-²²/[λα]νία τὸν ἀριθμὸν 1800 ἥγουν Χίλια Ὀκτακόσια, εἰς²³/ τὸ ὅποιον ἐμαρτύρησε δεόψυχα ὁ ρήθεις Χρήστ(ος), τό πῶς²⁴/ νὰ εἶχεν ὑπογραφδῆ καὶ μάρτυρας εἰς τὴν Ὁμολογίαν τους.

Καταχωρίζεται μαρτυρία δύο μελών για το εταιρικό κεφάλαιο του αποβιώσαντος Ιωάννη Σαφραντζή σε συντροφία που είχε συστήσει στην Κωνσταντινούπολη. Η μαρτυρία τους στηρίζεται στα λεγόμενα ενός ξένου προς την Κ εμπόρου, που είχε συνυπογράψει ως μάρτυρας τη σύμβαση εταιρείας.

Η καταχώριση αυτών των στοιχείων στον κ. γίνεται, φυσικά, προς διασφάλιση των κληρονόμων, για την περίπτωση μελλοντικών τους απαιτήσεων από τον σύντροφο του αποβιώσαντος, όταν δα διενεργούνταν η εκκαδάριση της συντροφίας¹.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 196-198.

21

1758/X/12

χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φ 183γ-ν

Απόφαση. Λύση παρακαταδήκης με «δημόσια» κατάδεση στο Κριτήριο της Κ. Κληρονομία μοναχού. «Εκουσία δικαιοδοσία».

II /

‘Υπόμνημα λγ’.

|| φύλλ. ||

¹²/Ἐτει Ἐπει τοῦ 1758. μηνὶ Ὀκτωβρίῳ 12. Σημει-|| 140. ||¹³/ώνομεν διὰ ἐνδύμησιν, τὸ πῶς ὅταν ἀναπαύδη ἐν κυρί¹⁴/ῳ, τῷ παρελθόντι μηνὶ Μαΐῳ 24. ὁ πρώην ἡμῶν Ἐφη¹⁵/μέριος παπὰ Ἀδανάσι(ος) ὁ ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Διο¹⁶/νυσίου τῆς ἐν τῷ Ἀγίῳ Ορεὶ τοῦ Ἀδων(ος), εἶχεν ἀφιμένα¹⁷/ μερικὰ ἀσπρα ἴδιόκτητάου εἰς χεῖρας τοῦ κὺρ Πέτρου¹⁸/ Λούκα Κραγιοβάνου, νῦν Καπετάνου τῆς ἡμετέρας Κομ¹⁹/πάνιας. Τὰ ὅποια ἦσαν σούμα φλουρία Βενέτικα²⁰/ 310. καὶ 2. Γρόσια Τούρκικα καὶ παράδες 28. Καὶ τὰ²¹/ ἐπαράστησεν ὅλα νάχτι μετρητὰ ὁ ρήθεις κύρ Πέτρ(ος)²²/ Λούκα κατέμπροσθεν ἡμῶν τῶν ὑπογεγραμμένων,²³/ καὶ ἐκρίναμεν νὰ στέκωνται βουλλωμένα εἰς τὴν Ἀρ²⁴/κλαν τῆς Κομπάνιας, ἕως οὐ νὰ ἔλδῃ τινὰς ἀξιόπιστ(ος) // καὶ τέλειος Ἐπίτροπ(ος) ἀπό τό ἄνωδεν Μοναστήριον²/ νὰ τὰ ζητήσῃ καὶ νὰ τὰ πάρῃ. Σημειώνομεν δὲ³/ καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ ἄνωδεν γεγραμμένα ἀςπρα τοῦ μακα⁴/ρίτη Πνευματικοῦ εἶναι ἔξω ἀπό τὰ γενόμενα ἔξοδα⁵/ ὅσα δηλαδὴ ἔτι ξῶντ(ος) αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν δανήν του⁶/

